

højere, og jeg tror ikke, at Arbejdets Pris nu er synderlig højere end den Gang; Jeg gentager altsaa, hvad jeg sagde forleden Aften, for ikke at risikere at blive misforstaaet endnu en Gang. Jeg vil ikke gaa i Siden for Overflagets Rigtighed, men jeg siger kun, at der foreligger et Overflag fra saa fuldt kompetente Mænds Side, som der overhovedet den Gang fandtes i Europa, og var det rigtigt den Gang — hvad jeg ikke vil afgøre, skønt jeg i øvrigt ikke tvivler derom — kan det ikke være meget galt nu, og hvis det var rigtigt den Gang, er det i hvert Fald et af de Forslag, som fortjene at tages under Overvejelse, naar man for Alvor vil komme hen til at gøre, hvad der overhovedet kan og bør gøres for at afhjælpe de Kalamiteter, som vor Fisserinæring nu lider under. Der er jo enkelte andre ærede Medlemmer, som have været inde paa det samme, deriblandt det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme). Han kan jeg nu ikke følge, for han synes at ville gaa til alt for urimelig store Udgifter. Det ærede Medlem vil nemlig herten have mere eller mindre end et Par fastliggende Udløb fra Ringløbing Fjord og fra Simfjorden, en Forlængelse af Molen ved Hirtshals, en Thavn ved Skagen — og han mente endelig, at maatte ogsaa en Foranstaltning ved Bragerne vilde være heldig; paa dette Punkt blive vi altsaa let enige. — De to sidste Foranstaltninger ere ikke saa økonomisk halsbrækkende som de to første. Det ærede Medlem maa indrømme, at det at lægge Simfjordens og Ringløbingfjordens Udløb fast vil sige saadan noget som 20 Mill. Kr. De to Moler, som Vesterhavshavnkommissionen i sin Tid foreslog ved Dybørn, og, som, det ærede Medlem sagde, ingen anden Opgave havde end at lægge Løbet fast, vare anslaaede til en Bagatel af omtrent 20 Mill. Kr. Jeg behøver vel ikke at sige mere; thi vi kunne jo let blive enige om, at man fornuftigvis ikke kan gaa til en saadan Foranstaltning paa to forskellige Steber. Det er nemlig det, som er det vanskelige: at lægge et Udløb fast paa Sjyllands Vestkyst, fordi Strømmen og Vinden og navnlig Sandvandringen ikke tillade, at de overhovedet lægges fast, undtagen man træffer Foranstaltninger, som vise Sandet saa langt ud, at man er sikker paa, at det ikke kryber ind og generer Indløbet. Det beror jo simpelthen paa den ganste almindelige og vel kendte faktiske Tilstand, at vi under Baalandsstorme altid have Højvande, og at der saa rives løs af Kystlinien og af Forstranden og alt det opslæmmede Stof, som fylder Vandet; saa snart

Vandet synker, og Strømmen vender og gaar den anden Vej, afsejrer Sandet sig. Derfor kryber ethvert Udløb mod Syd, fordi Sandet altid afsejrer sig i Lø af de fremspringende Pynter; og det kan ikke forhindres, medmindre man gør sig til Herre over Sandvandringen ved at bygge meget langt ud, eller sikrer Kysten mod al Bortskæring. Jeg tror derfor ikke, at dette er tænkeligt. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at hvis det bare var muligt at saa Spørgsmaalet løst, saaledes som det ærede Medlem ønsker det: ved at lægge Udløbene fast, saa vare vi ude over Vanskelighederne med Hensyn til Havnespørgsmaalet, saa behøvede vi ikke andet. — Med Hensyn til Fisseriet udtalte det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Bojesen) ganske det samme, som jeg udtalte forleden Aften som mit første Alternativ: at man kunde gaa over til det, jeg kaldte Storffiseriet, gaa over til den samme Metode, som man bruger i England, Frankrig og Thyland; paa dette Punkt ere vi altsaa enige. Det er den nemmeste Maade, men det er desværre noget, som næppe passer for vor Fisseribefolkning, i alt Fald ikke for den nuværende Generation. Det er et haardt Arbejde, som de unge maa opdrages til; om den kommende Generation kan blive opdragen dertil, skal jeg lade være usagt; jeg er tilbøjelig til at tvivle derom, tror ikke, at man for det første kommer til at anvende denne Metode. Jeg tror, at hvis man vil gøre noget for at formindste Tabet af Menneskeliv ved Vesterhavsfisseriet, maa man gaa til det, jeg vil kalde et Mellemstandpunkt. Man maa søge at komme fra de aabne Baade over til det, hvormed man allerede i stor Udstrækning har begyndt ved Esbjerg og Frederikshavn: Dæksbaade, smaa søgaaende Kuttere, som ere store nok til at bære deres Besætning frelst i Vand, selv under en Storm, men som ikke saaledes, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds mente, ere store nok til at ligge i Uger og Maaneder ude paa Doggers-Banken eller paa de andre Fiskepladser i Nordspøen, uden at se Vand. Dertil kunne vore smaa Kuttere, som bekendt, ikke bruges. De kunne kun gøre Nytte, naar de ere bærederede paa nogenlunde heldig beliggende Havneanlæg, og det kan ikke siges om nogen af vore Havne i sin store Almindelighed. Frederikshavn ligger selvfølgelig godt for Kattegats- og til Dels for Stageraffiseriet, men Esbjerg Havn ligger i det hele taget ikke godt for Fisseriet, fordi Sejladsen er for lang fra Havnen ud over Varren og vice versa. Denne Ulempe vilde ikke kunne hæves, med mindre man havde tilstrækkelig Slæbe-